

re en lovgivning, der havde indeholdt en friholdelse af basislevnedsmidler for farve- og aromastoffer kombineret med indførelse af varestandarder inden for visse kødprodukter. Ved en sådan ændring ville man have opnået et stort ernæringsmæssigt fremskridt og samtidig have undgået risikoen for, at eksporten blev ramt med deraf følgende beskæftigelsesmæssige problemer.

Mindretallet må imidlertid konstatere, at der ikke på indeværende tidspunkt kunne skabes et flertal for en sådan lovændring, da det radikale venstre valgte at følge regeringens ønsker om at undgå lovgivning i denne samling.

Mindretallet har noteret sig, at ministeren har givet tilsagn om først i næste folketingsår at give en redegørelse, der bl.a. indeholder udkast til, hvorledes lovgivning baseret på de af mindretallet fremsatte retningslinjer kan gennemføres.

Mindretallet vil afvente denne redegørelse, men vil gerne understrege, at det er mindretallets absolutte opfattelse, at problemerne omkring farve- og aromastoffer er så alvorlige, at en lovændring må gennemføres i folketingsåret 1983-84.

Et *andet mindretal* (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) har noteret sig ministerens synspunkter som et foreløbigt resultat af den debat og det udvalgsarbejde, som mindretallets forslag til lov om ændring af lov om levnedsmidler m.m. har givet anledning til. Mindretallet er indstillet på at afvente ministerens redegørelse og eventuelle forslag til konkrete initiativer til at gennemføre de tanker, der kommer til udtryk i ministerens udtalelser, og lade det være afgørende for en hel eller delvis genfremsættelse af lovforslaget.

Mindretallet noterer med beklagelse, at hverken miljøministeren eller et flertal i udvalget betragter den næsten totale mangel på regulering af aromastoffer i andre produkter end basislevnedsmidler som et problem af et sådant omfang, at det giver anledning til at kræve aromastoffer optaget på positivlisten i lighed med de fleste andre tilsætningsstoffer.

Et *tredje mindretal* (fremskridtspartiets medlem af udvalget) er tilfreds med, at lovforslaget ikke blev gennemført.

Den stramning af levnedsmiddeloven, som dette lovforslag lagde op til, ville virke absolut ødelæggende for en lang række erhvervsvirksomheder inden for levnedsmiddelbranchen. Det ville få katastrofale følger for konkurrenceevnen, eksporten og dermed valutaintjeningen samt ikke mindst for beskæftigelsen, da op mod 75.000 arbejdspladser kunne komme i fare.

Men samtidig hilser mindretallet med tilfredshed, at ministeren vil fremkomme med en redegørelse, hvor ikke alene ernæringsmæssige spørgsmål, men også de administrative og eksportmæssige konsekvenser vil blive belyst.

Et *fjerde mindretal* (det radikale venstres medlem af udvalget) gør opmærksom på, at der med ministerens udtalelse til beretningen er skabt principiel enighed om, at levnedsmiddelovgivningen skal ændres for basislevnedsmidler, således at en så stor gruppe varer som muligt friholdes for farve- og aromastoffer, mens der for andre, især kødvarer, bør fastsættes varestandarder og forbeholdne betegnelser. På denne baggrund fandt mindretallet det rigtigt at vælge en fremgangsmåde, hvorefter miljøministeren undersøger de konkrete muligheder for at gennemføre princippet i praksis ved drøftelse i levnedsmiddelrådet og med forbruger- og erhvervsorganisationer. Ministerens redegørelse herom skal indeholde en skitse til, hvorledes en sådan ordning kan gennemføres, samt oplyse om dens konsekvenser.

Redegørelsen skal foreligge i begyndelsen af næste folketingssamling.

Gennem dette tilsagn er sikret, at der ikke vil være tidstab ved denne fremgangsmåde set i relation til, at man havde vedtaget en bemyndigelseslovgivning, som i givet fald skulle udfyldes gennem den samme type af forhandling. Mindretallet lægger i denne forbindelse vægt på, at fremgangsmåden i højere grad end en bemyndigelseslovgivning sikrer folketingets indflydelse på det konkrete indhold af eventuelle bestemmelser.

P. u. v.

STEFFENSEN,
formand